

Emma Westerberg

Emma Westerberg: "Jag kan röra näsan med tungan"

Publicerad: 30 december 2012

Författare: Björn Sundström

LindeNytts nya volleybloggare är en 21-årig Södertäljetjej som har något som ingen i laget har, nämligen två raka SM-guld. Nu är hon sugen på det tredje, vilket skulle göra Emma Westerberg till relativt unik i svensk volleyboll.

I våras så var hon med och spelade hem guldets till Lindesberg, men året innan var hon i rivalen Katrineholm som det året slog ut Lindesberg i semifinalen. Vägen till guldets är dock lång att vandra och Emma ser flera aspiranter till guldets.

– Jag ser Engelholm, Hylte/Halmstad och givetvis Katrineholm som de lagen som det kommer att stå mellan i slutändan, säger Emma.

Inte Örebro?

- Lag kan alltid överaska, kommer de till slutspel så kan allt hända.

Hittills så har Britney Brown varit coach Knights val som passare i förstauppställningen.

Hur hanterar du det?

- Jag försöker att inte dela upp det och se mig själv som andrepassare. Jag jobbar bara på för att vara redo när jag får speltid. Ett exempel är ju Margie, när hon blev skadad så var det någon annan som fick kliva fram.

Gillar du konkurrensen?

- Ja, och jag tror att konkurrens är jätteviktigt, det får alla att ge mer.

Hur såg det ut förra året?

- Då var det jag och Josephin Tegenfalk och man kan säga att hon var förstepassare under hela året, men i slutspelet så fick jag väldigt mycket speltid. Säsongen är så lång så det kan gå upp och ner för alla.

Lär du dig mycket av Britney?

- Vi har ett bra utbyte och kommunicerar mycket om saker som kanske inte de andra spelarna ser, så vi hjälper varandra med detaljer i spelet.

Vad är dom viktigaste egenskaperna eller saker som man måste kunna för att bli en bra passare?

- Det är ju passaren som styr och bestämmer mycket av spelet, så bra speluppfattning är nog den viktigaste egenskapen. Passaren ser till att laget följer den matchplan som tränaren har lagt upp. Man måste också ha känslan för vilken spelare som är het i vilken situation och läge.

Jag har sett att ni passare vid servemottagning drar i tröjan för att skymma och har sen flera olika hemliga tecken som ni gör med handen, vad ska det vara bra för?

- Det är när vi ska ta emot serven som jag som passare bestämmer vilket spel och kombination det ska bli, och då ger jag ett förrutbestämt tecken till de andra spelarna. Sen beror det ju på hur bra serven är och hur servemottagningen lyckas om vi får till det spelet, annars så får vi improvisera.

Hinner ni kommunicera under en längre boll, eller hoppar alla och hoppas att du ska passa till dem?

- Då kommunicerar vi, det måste vi göra. Men då är det inte bara passaren som bestämmer utan det kan till exempel bero på hur centern rör sig under spelets gång och hur de vill ha passet.

Om vi tittar på säsongen så här långt för laget, hur tycker du det har varit?

- Jag tycker att det har känts bra trots att vi har haft det lite tufft. Det började med Margie Giordanos skada och i samma veva så hade vi en del andra skador så vi åkte på några förluster. Nu känns det som att vi har tagit oss förbi det. Det tar ju tid att spela ihop en ny uppställning, vi hade en inkörd uppställning som vi jobbat på sen augusti, det är klart att det tar tid att få resultat med en ny uppställning.

Det var kul att se hur ni i semifinalen mot Gislaved vände och vann matchen med flera ordinarie startspelare borta, var det vändpunkten?

- Jag tror inte att vändpunkten kom bara så där utan något som vi jobbat oss igenom till. Det var en process att bearbeta, tanken på att Margie kanske inte kommer spela mer den här säsongen. Men det var en väldigt skön vinst. I omklädningsrummet efter så sa vi att det var vi som bara bestämde oss för att vinna.

Vem är det som kliver fram istället för Margie?

- Jag tycker att Nadya Greseva har klivit fram på ett föredömligt sätt, både på och utanför planen. Det tycker jag att hon ska ha beröm för.

Vad har du för personliga mål för säsongen?

- Har inga tydligare mål än att jobba på. Tror att jobbar man tillräckligt hårt så ger det resultat förr eller senare. Sen så vill jag förstås spela final igen, det vore jättehäftigt, oavsett vilket motstånd. Vi hade 1300 personer i publiken här, det är en upplevelse som man inte glömmer i första taget.

Vilket var häftigast, första eller andra guld?

- Det där är jättesvårt, men måste jag välja så blir det senaste guld. Första finalen för Lindesberg och mycket folk på läktarna. Med Katrineholm så sägrade vi segern på bortaplan, så det blir en annan känsla.

Snabbfrågor:

Storstad eller landsort?

- Landsort, men nära till storstad.

Smash eller block?

- Block, det ger en härlig skön känsla.

Skidbacke eller strand?

- Strand

Bio eller teater?

- Bio är mysigt, går aldrig på teater.

Fisk eller en köttbit?

- Älskar båda, men kött om jag måste välja.

Till sist: Avslöja något som ingen vet om dig, eller en dold talang?

- Jag kan prata rövarspråket flytande och så kan jag röra näsan med tungan.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/emma-westerberg-jag-kan-rora-nasan-med-tungan/>